

felig om, at Forsamlingen gjør noget Rigtigt. Ved i denne Henseende at gaae videre end Rægeringens Forslag.

Rimestad: Jeg troer dog virkelig, at det er at være altfor ængstelig her, til stor Besvær for Andre at ville tage en Bestemmelse paa Grund af, at der muligviis kan voxer en Kjøbstad op paa de omtalte Steder. Naar den Tid kommer, naar en saadan Kjøbstad kommer frem, og naar den faaer saadanne exclusive Kjøbstadrettigheder, som de andre Kjøbstæder have, hvilket jeg rigtignok troer, at Regeringen eller den lovgivende Forsamling vil være meget utilbøielig til at give — vi have havt et Exempel derpaa i Silkeborg — skal jeg, hvis jeg til den Dag sidder her, med største Fornøielse indbringe et Lovforslag om, at der skal gives Stadeserstatning.

J. A. Hansen: Den ærede sidste Taler meente, at jeg havde gjort mig skyldig i en meget stor Feiltagelse, men det af mig Anførte viser, at det ikke er Tilfældet. Tværtimod Taaftinge er ikke nogen ringe D, den bestaaer af 3 Sogne, er en meget frugtbar og blomstrende D, og altsaa ikke nogen ringe Deel af en Kjøbstads Dpland; derfor troer jeg, at den ærede Taler ikke er berettiget til at sige, at den er en ringe Deel af en Kjøbstads Dpland. Med Hensyn til de andre Tilfælde, der her komme i Betragtning, maa jeg bemærke, at de, der ville nedsette sig, medens Indskrænkningen bestaaer, dog ikke ere indskrænkede til at virke alene for den Kreds, hvori de nedsette sig; men de kunne virke for saa stor en Kreds, de ville, og kunne altsaa borttage en Deel af Dplandet fra vedkommende Kjøbstad. — Det gaaer heller ikke an at sige: Den Tid, den Sorg; thi fordi den ærede Rigsdagsmand forpligter sig til at fremkomme med et Lovforslag, der skal give Kjøbstaden Erstatning, naar der paa Grund af denne Bestemmelse har reist sig en ny Kjøbstad, saa er vistnok vedkommende Kjøbstad ikke tjent med, at et saadant Lovforslag indgives, naar det ikke tillige kan gaae igjennem; thi det kan ikke nytte den noget, at man indgiver et Lovforslag, naar det ikke kan gaae igjennem. Naar man ikke nu fastsætter denne Af-

stands Bestemmelse, vil Enhver kunne sige sig selv, at den siden ikke vil kunne gives.

Rimestad: Ja, jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at jeg opfattede denne Frygt for en ny Kjøbstad eller Udtalelsen derom paa en saadan Maade, at det var derefter, jeg indrettede mit Svar.

Da Ingen yderligere begærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Mindretallets (Tscherning) Uendringsforslag til § 14, andet Stykke:

Ordene „af i det Mindste en Fjerdingvels Brede“ udgaaer, og istedetfor indsættes:

„uden Bro eller Dvertjørnel, saaledes beliggende, at der, ved at befare den herover førende Vej, haves meer end den iøvrigt foreskrevne Afstand.“

forkastedes med 47 Stemmer mod 26 Stemmer.

2) Forslag af Udvalgets Fleertal (Müller, Petersen, Rimestad, Schøler, og sub-
sidiært Tscherning):

Istedetfor „en Fjerdingvels“ sættes „tustund Alens.“

vedtoges med 52 Stemmer mod 26.

3) Forslag af Udvalget: Paragraphen erhoder efternævnte Tillæg: „Efter Forslag fra vedkommende Communalbestyrelse kan Indenrigsministeren bestemme, at Forbudsbestemmelserne bortfalde eller indskrænkes for Kjøbstaden.“

vedtoges eenstemmig med 75 Stemmer.

Udvalgets Forslag, at Dverfkriften bliver: „Almindelige Bestemmelser angaaende de foreskrevne Afstande fra Kjøbstaden.“

vedtoges uden Afstemning som Redaction.

4) Lovudkastets § 14 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Almindelige Bestemmelser angaaende de foreskrevne Afstande fra Kjøbstaden.

Hvor et Ræringsbrug efter denne Lov ikke maa udøves inden en vis Afstand fra Kjøb-